

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Διὰ τῶν δύο προηγουμένων τοῦ «Βήματος» ἀρθρῶν ὡς πρὸς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν Ἐρμούπολεως εἶπομεν τι ἐστὶ Δήμαρχος, ποία ἡ δρᾶσις αὐτοῦ καὶ τίνα προσόντα ἀπαιτεῖ τὸ τίμιον καὶ σοβαρὸν καὶ ὑψηλὸν αὐτὸ ἀξίωμα. Ἐπειδὴ ὁμως καὶ πολὺ, ὡς φαίνεται, ἀπέχομεν εἰσέτι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν πρόκειται ν' ἀναδείξωμεν τοὺς δημοτικούς ἡμῶν ἀρχοντας, καὶ ἐπειδὴ ἀπειροκόμητα πρὸς λαὸν νοήμονα καὶ ἀνεπτυγμένον, δὲν εἰδικεύομεν συζήτησιν, ἥτις ἐνδεχόμενον νὰ κριθῆ καὶ ὡς κομματικῆ. Ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν εἶπομεν, ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Δημάρχου δὲν ὑπάρχει — δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ ὑπάρχη — πολιτικὸν ζήτημα, καθ' ὅσον ὁ δημοτικὸς ἀρχὼν δὲν πρέπει ν' ἀνήκη, ὡς τοιοῦτος, εἰς κόμμα, ἐπειδὴ ὁ Δήμαρχος δὲν εἶναι πολιτικὸς πράκτωρ οἰουδήποτε κόμματος. Ὁ Δήμαρχος οὔτε εἶνε οὔτε πρέπει νὰ εἶνε κομματάρχης, ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε καὶ ὡς πιστεύουσιν εἰσέτι τινες. Ὡς αἰτομον βέβαια ὁ Δήμαρχος ἔχει καὶ πρέπει νὰ ἔχη τὰς ἀρχὰς του, τὰς πεποιθήσεις του ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ πράκτωρ πολιτικὸς, ἀλλὰ κομματάρχης, δὲν πρέπει νὰ εἶνε ὁ Δήμαρχος ὡς Δήμαρχος.

Ὁ δημοτικὸς ἀρχὼν ἐνὸς τόπου εἶνε ὁ ἀληθὴς τοῦ λαοῦ πατήρ, ὁ συνήγορος τῶν δημοτικῶν συμφερόντων, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δήμου, ὁ ἀντιλήπτορ τῶν τοπικῶν ζητημάτων. Ὁ Δήμαρχος εἶνε ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ μὲ ἐιδικὴν ἐκ τοῦ Νόμου ἐντολήν, μὲ ἰδιαιτέραν ἀποστολήν, μὲ ὀρισμένα καθήκοντα, μὲ σαφεῖς ὑποχρεώσεις, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἴσταται μακρὰν πάσης κομματικῆς διαμάχης, ἵνα δύναται, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, καὶ τῇ εὐμενείᾳ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐργάζεται ἐπιφελῶς ὑπὲρ τῶν τοπικῶν συμφερόντων, τῶν ἀποβλεπόντων τὸν Δήμον του, τοὺς συνδημῖοτας αὐτοῦ. Ὁ Δήμαρχος δέον, ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων, νὰ διατηρῇ διαρκῶς φιλίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Τόπου καὶ τ' ἀποτελοῦντα αὐτὴν πρόσωπα σχέσεις, διότι μόνον οὕτως θὰ δύναται νὰ ἐπιτελῆ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ὀφελίμον εἰς τὸν Δήμον ὃν ἀντιπροσωπεύει. Καὶ τοῦτο, διότι εἶνε παραδεδομένον, ὅτι, διὰ νὰ πράξη τις ἔργα ὑπὲρ τοῦ τόπου του καὶ τῶν συμπολιτῶν του, δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχη τὴν θέλησιν,

εἰς ταύτην πρέπει νὰ παρομαρτῆ καὶ ἡ μέθοδος. Ἀλλὰ πῶς θὰ δυναθῆ εἶναι Δήμαρχος, ὅσον καλὸς καὶ ἂν εἶνε, νὰ φανῆ ὀφελίμος εἰς τὸν Δήμον του καὶ εἰς τοὺς συνδημῖοτας αὐτοῦ, ὅταν διὰ τῆς ἐκδηλώσεως φαιριαστικῶν τάσεων θὰ ἔχη τὴν ἀντίδρασιν τοῦ Νομάρχου, τοῦ Ὑπουργοῦ, τῆς Κυβερνήσεως, τοῦτέστιν τὴν ἀντίπραξιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς; Οἱ Δήμαρχοι, τῶν κομμάτων ὑπηρετοῦν μόνον τὰ κόμματα, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν Δήμον, διὰ τοὺς προαναφερθέντας λόγους, ἐνῶ οἱ Δήμαρχοι, οἱ τοπικοὶ ἀρχόντες, οἱ Δήμαρχοι τῆς ἐλευθέρου θέλησεως τοῦ λαοῦ, οἱ ὑλικῶς ἀνεξάρτητοι, οἱ κομματικῶς χειραφετημένοι, ἀφιερώνουν πᾶσαν αὐτῶν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν δραστηριότητα ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ τόπου των. Διότι οἱ τοιοῦτοι Δήμαρχοι ἔχουν καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ πράξουν τὸ καλὸν, νὰ δράσουν ἐπιφελῶς. Τοιούτων Δημάρχων ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἑλλάς, τοιοῦτου Δημάρχου ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἐρμούπολις.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀναχωροῦν τὸ «Βῆμα» ἐκρηγύθη ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Δημ. Μάνθου, συγκεντροῦντος, καθ' ἡμᾶς, τὰ προσόντα ἐκεῖνα ἅτινα δύναται ν' ἀναδείξωσιν αὐτὸν δημοτικὸν ἀρχοντα ἀγαθῆς δράσεως καὶ κοινῆς ὀφελείας. Τὸ «Βῆμα», ὡς πάντοτε, κατέχεται ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς ἐπιθυμίας νὰ καταστῆ ὀφελίμον εἰς τὸν τόπον καὶ δὲν πρέπει οὐδενὸς τὰ νεῦρα νὰ ταράττη ἢ τοιαύτη αὐτοῦ πορεία.

~~~~~

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην 29 Μαΐου ἐν γενικῷ πένθει, καθ' ὃ ἔφερον μεσιτίους τὰς σημαίας ἅπαντα τὰ Δημόσια καὶ Δημοτικὰ καταστήματα, ἐτελέσθη τὸ κατ' ἐπιταγὴν μνημόσυνον τοῦ υστάτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐτοκράτορος **Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου** εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου μετὰ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ μεγαλοπρεπειας, ἀπειροῦ πλήθους συρρεῦσαντος, ὡς καὶ πάντων τῶν καθ' ἡμᾶς Συλλόγων καὶ ἀδελφοτήτων, ὧν τὰ λάβαρα καὶ αἱ σημαῖαι ἐν πενήθιμῳ περιβολῇ ἐξείρον τὸ πένθος τῆς σεμνῆς τελετῆς ἣν ἤγειν ἡ σχολικὴ νεότης, ἡ εὐελπίς τοῦ μέλλοντος γενναῖα. Τὸν ἐπιμνημόσυνον ἐξεφώνησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθανάσιος, ὁ γνωρίζων νὰ συγκι-

νῆ, νὰ συναρπάσῃ, νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸ ἀκρατήριόν του.

Εἰς τοιαύτας τελετὰς, καθ' ἃς δὲν συνέρχεται τὸ πλῆθος αὐθόρμητον, διότι ἐξερριζώθησαν ἀτυχῶς ἐκ τῆς καρδίας τοῦ λαοῦ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα ἰδεώδη, αἱ ἐθνικαὶ ἐκεῖναι παραδόσεις, αἵτινες πρὸ μιᾶς μόλις πεντηκονταετίας συνεκύνων καὶ συνετάρασσον ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, μόνον τοιοῦτου ρήτορος τὰ χρυσὰ ῥήματα, μόνον τοιοῦτου ρήτορος ἡ ἐνθουσιώδης πνοὴ ἦτο ἱκανὴ νὰ γαλθανίσῃ ὑπνωττοῦσας ψυχὰς, νὰ ἐνθουσιάσῃ τὰς νεαρὰς καρδίας τῆς εὐεπιφόρου εἰς γενναία καὶ εὐγενῆ αἰσθημάτων νεολαίας, ἀγνωσῆς ἴσως καὶ διατι ἐτελείτο τὸ μνημόσυνον, καὶ ποῖος ἦτο ἐκεῖνος δι' ὃν ἡ νεωτέρα Ἑλλάς εἰς πάνδημα ἐκαλεῖτο μνημόσυνα, καὶ ποῖος ὁ τῶν μνημοσύνων σκοπός.

Εἰς παρφημένους χρόνους ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον καὶ ἡ οἰκιακὴ ἐστία ἐναμιλλῶς εἰργάζοντο πρὸς διατήρησιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ οἱ Ἕλληνας πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας ἐγνωρίζον, ὅτι ἦσαν οἱ ἀπόγονοι ἐνὸς μεγάλου καὶ εὐγενοῦς λαοῦ, ὅστις ἀφήκε τοῖς ἐπιγόνοις βαρεῖαν κληρονομίαν, τὴν διεκδίκησιν τῆς ἀρπαγείσης κληρονομίας των καὶ ὅτι ἔδει νὰ γίνωσιν ἀντάξειοι καὶ τῶν μεγάλων αὐτῶν προγόνων καὶ τῆς μεγάλης αὐτῶν ἀποστολῆς. Σήμερον γνωρίζουσι μόνον ὅτι εἶναι ἐκλογεῖς καὶ ὅτι δέον νὰ συνιστῶσιν ποικιλωνύμους συνεταιρισμοὺς, ἵνα ἐκδιᾶσωσι τοὺς μοχθήσαντας πρὸς ἀπόκτησιν μιᾶς περιουσίας νὰ ἀκριβοπληρῶνωσιν ἐργασίαν, ἥτις δὲν ἔχει ἀξίαν οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς δι' ἣς ἀποζημιούται.

Ἄλλοτε ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως ἦτο ἡ κατισχύουσα εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Ἕλληνος, σήμερον αἱ νέαι ἰδέαι, τὰ νέα ἦθη τείνουσι πρὸς ἐκφυλισμὸν τῶν πάλαι εὐγενῶν ζωπύρων μετ' ἰλιγγιώδους δὲ ταχύτητος φερόμεθα πρὸς φοβερὰν καταστροφὴν, ἣν μόνον ἡ θεία δύναμις δύναται νὰ ἀναστελή.

Τὸν εὐμενῶς παραχωρηθέντα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπιμνημόσυνον λόγον μετὰ χαρᾶς δημοσιεύομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Βήματος».

Ἄδελφοί,

Λαὸς περιούσιος καὶ ἐκλεκτός, προνομιούχος ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐνδοξός, ἀναχθεὶς τῇ δυνάμει τοῦ νοῦ καὶ πέραν τῶν οὐρανίων ἀψίδων πρὸς ἐκζήτησιν τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἰδεῶν λαὸς λαλῶν τὴν γλῶσσαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Θεῶν εὐαγγελισάμενος τοῖς ἀνθρώποις τὰς ἰδέας τῆς ἠθικῆς, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ τὰς θείας ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ διαφωτίσας τοὺς λαοὺς ὡς

καλλίφλοξ πυρός, ἐξ οὗ παρήχθησαν αἱ ἐξο-
χώταται τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διάνοιαι, κατὰ
τὴν ἀπαισίαν καὶ ἀποφράδα ταύτην ἡμέραν ἐν
ἔτει 1453 ἀπόλλυσι τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων,
καὶ πίπτει μετὰ τοῦ τελευταίου ἐνδόξου προμάχου
αὐτοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιο-
λόγου μετὰ ἐπανελημμένας αἰματηρὰς μυριο-
νέκρους ἠρωϊκὰς μάχας. Ὁ τελευταῖος οὗτος
γόνος τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου ὑπεράν-
θρωπον ἀγῶνα ἀγωνισάμενος ὑπὲρ πίστεως καὶ
πατρίδος συναποθνήσκει μετὰ τῶν συστρατιωτῶν
αὐτοῦ. Ἡ πόλις, τὸ καταφύγιον τῶν χριστιαν-
ῶν, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἑλλή-
νων, καὶ τὸ καύχημα πᾶσι, τοῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον,
ὡς αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ ὠνόμαζεν αὐτὴν προ-
σφωνῶν καὶ ἐμπνέων τὰ θύματα τῆς αὔριον, κα-
θίσταται λεία τοῦ πορθητοῦ. Ὁ Ἑλληὴν αὐτο-
κράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος ἐν τῷ ἐ-
σχάτῳ κινδύνῳ κοινωνεῖ τῶν ἀχράντων μυστη-
ρίων ἐν τῷ παγκάλῳ ναφί τῆς Ἁγίας Σοφίας, καὶ
πίπτει ἐνδόξως ἐμπνευσμένος μάρτυς τῆς πί-
στεως καὶ τῆς πατρίδος. «Τὸ αἶμα πρὸ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ βέει ποταμηδόν». Καὶ ὅμως ὁ ὑ-
πέροχος οὗτος αὐτοκράτωρ ἀνεφώνει «χριστιανοὶ
ἀδελφοί! Ἑλληὴνες, ἡμῶν ἐστὶν ἡ νίκη ὁ Θεὸς
ὑπὲρ ἡμῶν πολεμεῖ». Ὡ ποταὶ γλυκύταται καὶ
συγκινητικώταται λέξεις «Χριστιανοὶ ἀδελφοί
Ἑλληὴνες», χαρακτηριστικαὶ ἐκ τῶν χειλέων
τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἠρωϊκῶς πίπτον-
τος αὐτοκράτορος μετὰ τσαυτῆς ἐθελοθυσίας.
Μάχετι, ἐμπνέει τοὺς συστρατιώτας αὐτοῦ, καὶ
πίπτει ἠρωϊκῶς πεποιοθὴς εἰς τὸν ἠθικὸν θρίαμ-
βον τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ εἰς τὰς μελλούσας γε-
νεάς, αἵτινες καλοῦνται νὰ διεκδικήσωσι τὰ ἀ-
παράγραπτα δίκαια τοῦ γένους καὶ τὸν ἐνδοξὸν
θάνατον τούτου. Ἡ ἐσπέρα ἐκεῖνη, δι' ἐπικρε-
μνωμένων μελανῶν νεφῶν ἠπειλεῖ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καταγίγδα, οὐχὶ ὁμῶν καὶ ὑετῶν, ἀλλ'
αἴματος ἀχνίζοντος. «Ἐκεῖν' ἡμέρα σκοτεινὴ,
ἀστραποκαυμένη τῆς Τρίτης τῆς ἀσβολερῆς, τῆς
μυρογελασμένης,» . . . . Ἐν τῷ ἀχνίζοντι
ἐκεῖνῳ αἵματι μαχόμενος καὶ κινδυνεύων ἀνε-
φώνει ὁ ἰδεώδης οὗτος αὐτοκράτωρ «ἡ πόλις
ἡμῶν ἀλίσκεται καὶ ἐγὼ ἔτι ζῶ; Δὲν ὑπάρχει
χεὶρ ἑλληνικὴ νὰ λάβῃ τὴν κεφαλὴν μου;»
Ἐπέστη ἦδη ἡ κρίσιμος στιγμὴ. Μωάμεθ ὁ Β'.
ἐπὶ κεφαλῆς διακοσίων χιλιάδων Ταρτάρων εἰ-
σελαύνει εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων νικηφό-
ρως κατὰ εἰκοσάδος μόνον Ἑλλήνων, καὶ ἐπι-
πος βαίνει εἰς τὸ ἀγαστήριον τῆς Ἁγίας Σοφίας
τὸ αἰωνόδιον τοῦτο ἐγκαλλώπισμα καὶ τὴν δόξαν
τῶν ἑλλήνων, βεδηλώων τὰ μυστήρια τῆς θρη-
σκείας τοῦ Χριστοῦ. Βαδαὶ τῆς συμφορᾶς! Ὡ
ποῖοι θρήνοι! Ὡ ποῖοι οἰμωγαί! Ὡ ποῖοι ὀλο-
φυρμοὶ ὑπερφθέγγονται ἐκ τῶν μυχατῆτων τῶν
καρδιῶν σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ γένους! Ἐκ
τοτε πανταχοῦ βέει αἶμα μαρτύρων, πανταχοῦ
χύνονται δάκρυα, πανταχοῦ ἀκούονται στόνοι
καὶ θρήνοι συγκινητικοὶ «μακάριοι οἱ τεθηκό-
τες, ἐλευενοὶ δὲ οἱ ζῶντες, καὶ θρήνων ἄξιοι.»
Ὁ ἐνδοξὸς θάνατος τοῦ αὐτοκράτορος ἐμπνέει
διὰ τῶν αἰώνων τῶν ἀμαυρῶν τὰς μελλού-
σας γενεάς καὶ συγκινεῖ. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς
διὰ μυστηριώδους αἰγλης περιβάλλει τὸν ἰ-
δεώδη καὶ ἐμπνευσμένον αὐτοῦ μάρτυρα αὐ-
τοκράτορα. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θέλει νὰ
πιστεύῃ μέχρι σήμερον, ὅτι οὗτος ἀπέθανε.
πιστεύει μόνον, ὅτι κοιμᾶται προσδοκῶν βελ-
τίονας χρόνους πρὸς ἐξέγερσιν καὶ ἀνάστασιν.
«Τὸν εἶδες, λέγει ὁ ποιητὴς, μὲ τὰ μάτιά σου
γιαγιά μου τὸν βασιλέα; ἐρωτᾷ ἡ μέλλουσα
γενεὰ, ἡ ἐλπίς τοῦ ἔθνους. Καὶ θάρθη ναί, για-
γιά μου; Θάρθη παιδί μου θάρθη. Διπλὸ, τρι-
πλὸ θὰ πάρωμε, αὐτὸ ποῦ μᾶς ἐπάρθη» καὶ ἡ
Πόλις καὶ ἡ Ἁγία Σοφία δικά μας θὲ νὰ γείνη.
Πότε, γιαγιά μου; Πότε; Ὅταν τρανέψης γιόκα
μου, καὶ ἀρματωθῆς καὶ κάμης τὸν ὄρκο στὴν
ἐλευθερίαν, σὺ καὶ ἡ νεολαία, νὰ σώσετε τὴν
χώρα». Πλείστει πλήρεις γοητείας καὶ ἐμπνεύ-
σεως παραδόσεις τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας ὑπεκαί-
ουσαι, καὶ τὴν νέαν γενεάν ἐξεγείρουσαι πρὸς
ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν φέρονται παρὰ
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ «Σώπασε, κυρὰ Δέσποινα,
μὴν κλαίγης, μὴν δακρύζης πάλαι μὲ χρόνους
μὲ καιροὺς, πάλαι δικά σου εἶνε». Τοιοῦτος
εἶνε ὁ θάνατος τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος
πεσόντος αὐτοκράτορος, ἰδεωδῆς, ἐμπνέων τὸν
ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐνισχύων αὐτόν. Ἡ μεγίστη
δύναμις τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἡ θεία αὐτοῦ θρησκεία,
καὶ ἡ ἱερὰ ἀνάμνησις τῆς αὐτοθυσίας τοῦ μάρ-
τυρος αὐτοκράτορος, ὑπῆρξαν αἱ μέγισται ἠθικαὶ

ἐμπνεύσεις πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ τόνωσιν καὶ ἀνά-
στασιν καὶ ἐθνικὸν φρονηματοισμόν. Ὁ ἑλλη-
νικὸς λαὸς ζῶν καὶ ἀναπνέων ἐκ τῶν ἱερῶν αὐ-
τῶν ἐμπνεύσεων ἐξέρχεται ἀδιάφθορος ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ κατακτητοῦ φέρων σῶα τὰ πάμ-
φωτα γνωρίσματα τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς
αὐτοῦ δόξης. Αἱ ἰδέαι αἱ ἑλληνικαὶ εἰσὶ θεαὶ
καὶ αἰώνια, καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν Ἑλλὰς ἐστὶ
αἰωνία καὶ ἀθάνατος, καὶ ἔχουσα τοιαύτας ἐθνι-
κὰς ἐμπνεύσεις γενεᾶ πάντοτε ἠρωικῆς πί-
στεως καὶ τῆς πατρίδος δυναμένους ἐν τοῖς πε-
δίοις τῶν μαχῶν νὰ θηήσῃσιν ἐνδόξως.
Σὺ δὲ, ὦ νεότης, ἐλπίς τοῦ ἔθνους, ἐσχάρα-
ξον εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας σου τὴν ἡμέραν ταύ-
την, μὴ λησμονοῦσα τὸν ἐμπνευσμένον καὶ ἠρωϊ-
κὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος, ὀμνύουσα ὄρκον
ἱερὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ὡς θεοθεν προωρισμένη,
σὺ, μὲ φλέγουσαν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, νὰ
ὀδηγήσῃς τὸ ἔθνος εἰς τὴν δόξαν καὶ τὰ τρο-
παῖα, πίπτουσα μετὰ τοῦ τελευταίου σημαιοφό-
ρου σου ὑπὸ τοὺς σωροὺς τῶν τετιμημένων σου
νεκρῶν. Ἐκ τῶν συμφορῶν, τῶν δακρύων, τῶν
αἱμάτων, τῶν ὀλοκαυτωμάτων, τῶν οἰμωγῶν, τῶν
θρήνων τῶν ὀλοφυρμῶν, τῶν δολοφονιῶν τῶν ἐν-
δόξων ἠρώων σου, τῶν ἀπαγγονιζομένων Πατρι-
αρχῶν σου, τῶν βεδηλουμένων ἱερῶν καὶ ὁσίων
σου, τῶν ἀνάνδρως δολοφονομένων καὶ κατα-
κρεουργομένων ἀρχιερέων σου, τῶν θεῶν μυ-
σταγωγῶν σου, καὶ τῶν ἀπειρῶν θυμάτων ἀδελ-
φῶν σου, ἐμπνέου εἰς τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὸν ἠ-
ρωϊκὸν θάνατον. Ἐχε, ὡς μόνον ἐμπνευστὴν σου τὴν
ἠθικὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τοὺς ἠρωκας
αὐτοῦ καὶ τὴν θεῖαν θρησκείαν σου, τὴν ἐμπνέ-
ουσαν πάντοτε τὸν ἀνθρωπὸν εἰς τοὺς ἠρωϊκοὺς
ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνας. Ὁ ὕλισμος
ὡς βαρὺς χειμὼν μαραινεῖ πᾶσαν ἠθικὴν βλά-
στησιν τῶν λαῶν. Ἡ ἑλληνικὴ θρησκεία μαρ-
τυρηθεῖσα ὑπὸ χιλιάδων μαρτύρων ὑπῆρξεν ἡ
μόνη ἐμπνευσις ἐν τῇ συμφορᾷ τοῦ ἔθνους,
ἐξεγείρουσα τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, καὶ τὰ ἐθνικὰ
ἰδεώδη, καὶ διασώσασα τὰς ἀκροπόλεις τοῦ
ἑλληνισμοῦ. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τῆς ἀλώ-
σεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς πτώσεως
τοῦ τελευταίου ἐνδόξου αὐτοκράτορος Κωνσταν-
τίνου δουλοῦται, ἀλλὰ ἔχον τοιοῦτους ἠρωκας καὶ
τοιαύτας ἐμπνεύσεις δὲν ἀποθνήσκει τοῦτο ὡς
δὲν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐθνικῇ ψυχῇ καὶ ὁ ἰδεώδης
καὶ ἐμπνευσμένος αὐτοῦ αὐτοκράτωρ, καὶ διὰ
τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀπειρῶν συμφορῶν διασώ-
ζει ἀκμαῖον τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν φρό-
νημα, καὶ διὰ τῶν στιβαρῶν δρακόντων ἠρωϊκῶν
γενεῶν ἐμπνευσμένων, ὑφαίνει ἐνδοξὸν σημαῖαν
δεδαμμένην δι' αἵματος ἀπειρῶν μαρτύρων τῆς
πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων
ὑπερήφανον ταύτην ἀναπετάσσει.
Σὺ δὲ ἀείμνηστε, Κωνσταντίνε Παλαιολόγε
πρόμαχε ἐνδοξε τῆς εὐλογημένης ἡμῶν ἑλληνικῆς
φυλῆς, ὁ διὰ τοῦ ἠρωϊκοῦ καὶ ἐνδόξου θανάτου Σου
ἐμπνέων διὰ τῶν αἰῶνων τὸ ἔθνος εἰς τὴν δόξαν
καὶ τὰ τροπαῖα γιγαντομάχων, εὐχου, μετὰ πα-
σῶν τῶν γενναίων ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ
πατρίδος ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων
ἑλλήνων συστρατιωτῶν Σου, εὐχου εἰς τὸν
Θεὸν, ὅπως ἐμπνέῃ ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν, μάλιστα
δὲ τὴν νεότητα, τὴν μέλλουσαν γενεάν, καὶ
ἐλπίδα τοῦ ἔθνους, διὰ τοῦ ἱεροῦ οἴστρου τῆς
ἐλευθερίας καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, καὶ κα-
ταστήσῃ τοιοῦτους στρατιώτας ἐμπνευσμένους, ὅτι
ὡς ἡ θρησκεία ἀπαιτεῖ πίστιν, οὕτως ἡ πατρίς
ἐθνικὰς ἐμπνεύσεις καὶ ἱερὰς παραδόσεις ἠρώων
καὶ γιγάντων.
Εἰς τοιοῦτος ἠρωκας καὶ τοιοῦτος γίγας προ-
βάλλεται ἡμῖν σήμερον ὁ ἐνδόξως ὑπὲρ πίστεως
καὶ πατρίδος πεσὼν αὐτοκράτωρ τοῦ γένους
ἡμῶν, Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, οὗ ἡ μνή-
μη καὶ ἡ ἐμπνευσις ἐστὶ ἐσαεὶ ἀγγήρως καὶ
ἀθάνατος.
***
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ
Ἡ ἐν τῇ «Ἐστία» ἀναγραφείσα εἰδησις ὅτι
τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα πρόκειται νὰ δημοσιευθῇ
δεύτερον ἐκτελεστικὸν Διάταγμα ὡς πρὸς τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ὑπολειπομένων ἀρθρῶν τοῦ περὶ
κοινοτήτων Νόμου καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις σκέπτε-
ται νὰ ἐξαντλήσῃ ὀλόκληρον τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου
Διατάγματος ἐξάμηνον, ὀρίζουσα τὰς δημοτικὰς
καὶ κοινωτικὰς ἐκλογὰς κατὰ τὸ δεύτερον δε-
καήμερον τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, διαψεύδει-
ται ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καθ'

ἕσον ἡ κυβερνητικὴ μεταρρυθμισίς ἀπασχολεῖ
τό γε νῦν πάσας τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως
πᾶσα δ' ἕτερα ὑπηρεσία ἀνεστάλη εἰς ὄλα τὰ
ὑπουργεῖα, τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία περιορίζεται
εἰς μόνον τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.
Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, πρὶν ἢ κλήξῃ ἡ προ-
θεσμία μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ὁποίας δι' εἰδικῶ
Νόμου, μὴ παύσαντος νὰ ἰσχύῃ, ἀνεβλήθησαν
αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαί, αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Δια-
τάγματος τοῦ 1833 περὶ συστάσεως Δήμων—
τάγματος τοῦ 1833 περὶ συστάσεως Δήμων—
τῆς ἐνεργούμεναι, νὰ ἰσχύῃ — ἐνεργοῦμεναι,
μὴ παύσαντος ἐπίσης νὰ ἰσχύῃ — ἐνεργοῦμεναι,
ἡ κυβερνήσις, ἵνα ἀποφύγῃ τὰς ἐκ τῆς συγκρού-
σεως τῶν Νόμων χασμωδίας, θὰ λάβῃ ὁριστικὸν
μέτρον, τὸ μὲν ὅπως καθορισθῶσιν αἱ δημιουρ-
γεῖσαι κοινότητες κατὰ τὴν ἐν τῷ Νόμῳ
γούμεναι κοινότητες κατὰ τὴν ἐν τῷ Νόμῳ
διαγραφομένην διαδικασίαν, τὸ δὲ ὅπως καθορί-
σῃ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, ἐκ-
τὸς ἂν ὑποτεθῇ ὅτι, γενομένου καταληπτοῦ τοῦ
ἀστόχου τοῦ Νόμου, ὡς πρὸς τὸ ἀφορῶν εἰς τὰς
κοινοτήτας μέρος αὐτοῦ, ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ
ἐξαντληθῇ ὀλόκληρον τὸ ἐξάμηνον, ἵνα λάβῃ
τὸν χρόνον ἡ Βουλὴ, ἡ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου
συνερχομένη, νὰ ψηφίσῃ τὰς ἐπενεικτέας μεταρ-
ρυθμίσεις μεθ' ἂς νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαί.
— Ἀπὸ τίνος αἱ ἀθροαὶ ἀπελάσεις τῶν ἐν
Τουρκίᾳ Ἰταλῶν ὑπηκόων παρουσιάζουσιν ἐξό-
χως λυπηρὸν θέαμα ἑκατοντάδων καὶ χιλιάδων
ἀνθρώπων, ἀποσπωμένων τῆς ἐργασίας των, ἦν
Κύριος οἶδε ποτε θὰ ἐπαναλάβωσι, καὶ κατα-
δικαζομένων εἰς καταναγκαστικὴν ἀπραξίαν, εἰς
βεβραίαν καταστροφὴν. Πλείστοι τῶν ἀπελαυνο-
μένων, ἔχοντες ἐπαρκεῖς πόρους, μένουσιν ἐν
Ἑλλάδι, ἵνα ἐγγύτερον τῶν κέντρων τῶν συμ-
φερόντων των εὐρίσκωνται, οἱ ἄποροι καὶ οἱ
εὐπορώτεροι ἀπέρχονται εἰς Ἰταλίαν, χθὲς δὲ
διήλθεν ἐκ τοῦ λιμένος μας ὁ «Πέλωψ» τῆς
Κυκλαδικῆς φέρων 600 ἐπιβάτας διὰ Νεάπολιν.
— Κατὰ χθεσινὸν πρὸς τὴν Νομαρχίαν τη-
λεγράφημα συντελέσθη ἐπὶ τέλους ἡ ὑπουργικὴ
μεταρρυθμισίς καὶ ὠρίσθησαν ὡς Υπουργοὶ
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Μεγαλακόπουλος, τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύ-
σεως Τσιριμῆκος καὶ τῶν Ναυτικῶν Στράτος.
— Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτηθεμένου
ποσοῦ πρὸς ἀποστολὴν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς καθ'
ἡμᾶς Σκοπευτικῆς ἐταιρείας εἰς τοὺς τελεστη-
σομένους ἀγῶνας τῶν Ἐλευθερίων, προσέφερεν ὁ
πάντοτε ἐλευθερίως εἰσφέρων διὰ πᾶσαν εὐγενῆ
ἰδέαν, διὰ πᾶν ἔργον κοινῆς ὠφελείας συμπολι-
τῆς μας κ. Δημήτριος Μάνθος δραχμὰς 125.
— Εἶναι πολὺ περίεργος ἡ ἐν τοῖς ἐπισήμοις
κυβερνητικῶν ὀργάνοις ἀναγραφόμενῃ εἰδησις,
ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῶν μεγάλων ἀσκήσεων
ἀπέθανε μόνον εἰς καὶ ὅτι ἡ υγεία τοῦ στρατοῦ
διετηρήθη ἀρίστη, ἐκτὸς ἐλαχίστων κατὰ τοὺς
πόδας οἰδημάτων ἐνίων στρατιωτῶν ἐξ ἐκεῖνων
ὧν οἱ πόδες δὲν εἶχον ἐθισθῆ εἰς τὴν τραχύτητα
τῆς στρατιωτικῆς ὑποδήσεως, ἐνῶ εἶναι ἀναμφι-
σδητήτως βεβαιωμένον, ὅτι μόνον κατὰ τινὰ ἄ-
καιρον ἀνάφλεξιν μιᾶς ὑπονόμου, κατὰ τὴν ὑπὸ
τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ κατασκευῆν στρα-
τιωτικῆς τίνος ὁδοῦ ἀνὰ τὰ μεσόγεια τῆς Ἀττι-
κῆς ἐφονεύθησαν τρεῖς στρατιῶται τοῦ μηχανι-
κοῦ καὶ ὅτι, κατὰ τὴν χώραν ἐν ἧ ἐξετελοῦντο
τὰ γυμνάσια, ἕξ καινουργεῖς σταυροὶ ἐδεικνυσον
εἰς τοὺς στρατιώτας τοὺς νεοσκαφεῖς τάφους
δυομοίρων συστρατιωτῶν, ὧν τὸν πρόωρον θάνα-
τον ἐθρήνησεν ἡ Μοῦσα τῶν συναδέλφων των
διὰ συγκινητικῶν στίχων οὐς ἐχάραξαν ἐπὶ τοὺς
φυλάσσοντας τὸν αἰώνιον ὑπνόν των σταυροὺς.
— Κατέπλευσε σήμερον εἰς τὸν λιμένα μας,
πρὸς προμήθειαν τροφῶν καὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦν
ἐφοδίων ἐν τῶν Ἰταλικῶν μεταγωγικῶν, μικρὸν
δὲ παραμείναν ἀπῆλθεν εἰς τὸν προορισμὸν του.
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
Λαβὼν εἰκοσαήμερον ἄδειαν ἀπέρχεται ἀπόψε εἰς
Ἀθήνας ὁ Νομάρχης Κυκλαδῶν κ. Θ. Ἀγγελόπουλος.
— Ἐπαγέκαμψεν ἐκ Σαλαμίνος, ὅπου μετέβη πρὸς
ἐπίσκεψιν τῶν οἰκειῶν του ὁ φίλος κ. Σταμ. Μπερῆς
πρωτοψάλτης τοῦ Ι. Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως.
— Περατωθέντων τῶν μεγάλων γυμνασίων, ἀφίκον-
το ἐκ Χαλκίδος οἱ ἀγαπητοὶ συμπολιταὶ μας κ. κ.
Ἰωάννης Κ. Γούτας Πρωτοψάλτης καὶ Ἀριστείδης
Σαμοθράκης Κουρεὺς οἵτινες καὶ προήχθησαν εἰς τὸν
βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ.
— Μετὰ ὀκταήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν ἐπανά-
καμψεν ἐκεῖθεν ὁ φίλος κ. Π. Στεφάνου συντάκτης
τῆς «Ἀόγης».
— Τελοῦνται αὔριον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου κ.
Ἀθανασίου τὰ Ἑγκαίνια τοῦ ἐν τῇ θεοσει «Καρναρό-
λες» Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.
— Ἀπὸ προχθὲς ναυλοχεῖ ἐν τῷ λιμένι μας προερχο-
μένη ἐκ Ρόδου Ἰταλικὴ θαλαμηγός, ἥς ἐπιβαίνου-
σι περιηγηταί.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Όροι Συνδρομών

Ένταύθα έτησία . . . Δραχ. 8.
» εξαμήνιος . . . » 5.
Έν Αθήναις ή τή λοιπή Έλλάδι » 10.
Έν τῷ Έξωτερικῷ . . . Φρ. 12.

Πᾶσαι έν γένει αὶ καταχωρήσεις ήτοι :
Διατριβαί, Άγγελίαι, Δικαστικά κλπ.
ένεργουήνται κατ' άποκοπήν.

ΣΥΝΕΣΙΟΣ Ζ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Μεταξύ τῶν έσχάτως διορισθέντων Έπισκό-
πων, πρὸς πλήρωσιν τῶν χηρευσσῶν Έπισκο-
πικῶν έδρῶν, συγκαταλέγεται καὶ ὁ έν Τήνῳ
τῆ γείτονι ταύτῃ νήσῳ, γεννηθείς καὶ έν Πει-
ραιεῖ άνατραφεὶς καὶ σπουδάσας Σεβασμ. Συ-
νέσιος Ζ. Φιλίππιδης, τέως Έροκῆρυξ Άττικῆς
διδάκτωρ τοῦ Έθνικοῦ ήμῶν Πανεπιστημίου.

Ό διαπρεπής οὗτος Έπαρχης διεκρίθη καὶ
ὡς Έροκῆρυξ, θεωρούμενος ὡς εἰς τῶν πρῶ-
των συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν ρητόρων, καὶ
ὡς καθήγητῆς τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων,
ἀπὸ περιουσιακοῦ δ' αὐτῶν χριστιανικῆ ἀρετῆς
καὶ τὰ σπάνια προτερήματα, ἄτινα τὸν δια-
κρίνουσι, κατέστησαν αὐτῶν ἀληθές κόσμημα
τῆς ήμετέρας Έκκλησίας, πολὺ ένωρίς κατα-
κτήσαντα τὰς συμπαιθείας καὶ ἀμέριστον τὴν
ἐκτίμησιν τῆς Πειραικῆς κοινωνίας πρὸς τὴν
ἐπί τούτοις ἐξήσασεν, γενόμενος μάλιστα στυλοβάτης
τοῦ μεγίστου φήμης λαμπροῦ Σωματείου
«Πειραικῆς Συνδέσμου.»

Η ἀξία τοῦ διαπρεποῦς τούτου Κληρικοῦ
ἐγκαιρίως ἐξετιμήθη ὑπὸ τῆς Έλλην. Κυβερνή-
σεως, ήτις πρὸ πενταετίας ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν
ἀργυρῶν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὸν Έπισκοπικὸν
θρόνον Θεῶν καὶ Λεβαθεῖας ἀναρρήσεως αὐτοῦ
πολλαὶ ἐγκριταὶ τῶν Ἀθηνῶν συναδέλφοι διὰ
μακρῶν ἔπλεξαν τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ, πολλὰ δὲ
καὶ έντεθῶν ἀπεστάλησαν αὐτῷ συγχρητήρια
τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἐκ μέρους τῶν
ένταύθα συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ νέου τούτου
Σεβασμιωτάτου Έπισκόπου, ὡς καὶ πρὸς τοῦ
ένταύθα λαμπροῦ Συνδέσμου τῶν Τηνίων.

Φίλε συνάδελφε κ. Γαβαλά.

Εἶνε ἀληθῶς ἀξία συγχαρητηρίων ἡ ἀξιόλο-
γος ἐφημερίς ήμῶν «Τὸ Βήμα» ἐπὶ τῇ ένθέρμῳ
συστάσει ὑπὲρ τοῦ ἐκ τῶν ὑπὸ ψήφον κατὰ
τὰς προσεχείς δημοσεῖας ἀξιότιμου συμπολι-
του ήμῶν κ. Δημ. Μάνθου, ἐξέχοντος έν τοῖς
μεγάλαις τῆς Σύρον ἐμπορείαις καὶ τέως βουλευ-
τοῦ Κυκλάδων, χωρὶς νὰ παραγνωρίζεται ἡ
προσωπικὴ ἀξία τῶν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα
ἀποδυθησομένων ἐτέρων συμπολιτῶν.

Εἶνε λίαν γνωστὸν, φίλε κ. Γαβαλά, ὅτι ὁ
εἰς ἄκρον μελίχιος καὶ συμπαθῆς κ. Δ. Μάν-
θος, ἀναλαμβάνων τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρώτου
τῶν δήμων τῶν Κυκλάδων, θὰ χαράξῃ νέαν
ὁδὸν κοινωφελούς δράσεως, ήτις θὰ καταστή
καταφανῆς, ἅμα ὡς ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εὐγενῆς
συμπολίτης ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δημοι-
κοῦ ἀρχόντου ήμῶν.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ πολὺ δίκαιός ὁμολογεῖται
πρὸς τὸν ἐλάχιον ἄνδρα ἡ ἀμέριστος ἀγάπη
καὶ εὐκρινῆς συμπάθεια τῆς πλειονότητος τῶν
συμπολιτῶν ἐκλογέων.

Προσεχῶς πλείονα.

Μετ' ἰδιαζούσης ἀγάπης

Δ.

2 Ἰουνίου 1912.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ

Μία μεγάλη ἀναμείβω, έν είδος ἐξαντλήσεως,
ἐκδηλοῦται συχνάκις εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μαθη-
τοῦ καὶ ἰδίως τοῦ μαθητοῦ ἐκείνου τοῦ ἀγω-
νιζομένου νὰ κατέχῃ μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν
τοῦ τὴν πρώτην θέσιν. Διὰ νὰ προληφθῇ ἡ ἐ-
ξάντλησις αὕτη, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ κατα-
στρέψῃ τὴν κρᾶσιν τοῦ παιδὸς ἡ τοῦ νεανίου
καὶ νὰ καταστήσῃ ἀφόρητον τὸν ἐπίλοιπον βίον
αὐτοῦ, ὑπάρχει έν φάρμακον κατ' ἐξοχήν ἀπο-

τελεσματικόν, τὰ Καταπότια Πίνκ, τὰ ὁποῖα
ἀναζωογονοῦσι τὸ αἷμα καὶ τονώνουσι τὸ νευ-
ρικὸν σύστημα. Τὰ Καταπότια Πίνκ δίδουσι
αἷμα, δυνάμεις, θερμασίαν τὴν ἐξάντλησιν.
εὐκολύνουσι τὰς πέψεις καὶ ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸν
ὄργανισμόν νὰ ὤφελῆται ἐκ τῆς τροφῆς.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία
πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία.
Δικρῆς παρακκταθῆκη εἰς τὰ ένταύθα φαρμα-
κεία Π. Καρβῶνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελο-
πουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σία, έν
Πειραιεῖ.

Ἄποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.
Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουσι ἐξώθεν
τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετ' τὸ ὄνομα Δαμα-
λάς καὶ Σία, ἐσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρή-
σεως ἐλληνιστί.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ
ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΝΔΟΦΛΕΒΙΩΝ ΕΝΕΣΕΩΝ
τοῦ 606.

Ό ἰατρὸς τοῦ Νοσοκομείου Κος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΠΑΠΠΑΔΑΜ

ἐφαρμόζει δι' εἰδικῶν μηχανήματός τὴν δι'
ἐνδοφλεβίων ἐνέσεων καὶ ὅπως ἀνώδυνον
θεραπείαν διὰ τοῦ 606 γενικῶς τὴν σῆ-
μερον ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου
παραδεδεγμένην, καὶ εἰς ὅλα τὰ Νοσοκο-
μεία τῆς Εὐρώπης ἐφαρμοζομένην μετὰ
λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων, καὶ αὐτοῦ τοῦ
Καθηγητοῦ Gaucher πολεμίου κατ' ἀρχὰς
τοῦ φαρμάκου, ὁμολογοῦντος ήδη, τὴν τα-
χεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν θεραπευτικὴν
αὐτοῦ ἐνέργειαν ἐκπληκτικὴν ὄντως, ἐπὶ
μορφῶν ἐξελικωμένης συφιλίδοσ.

Θεραπεία συμπληρωματικὴ τῶν παλαιῶν
συφιλιδικῶν πρὸς πρόληψιν τῶν ἀπωτέρω
ἐκ τῆς νόσου ἐκδηλώσεων καὶ ἐπιπλοκῶν.

Δέχεται έν τῇ οἰκίᾳ του ἀνωθεν τῆς
Μητροπόλεως 3—5 Μ. Μ. καθ' ἐκάστην.

Καθαριότης καὶ ἀποστείρωσις ἐργαλείων τελεία.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Οἱ ξένοι έν Νέα Υόρκη

Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν, ἐσχάτως καταρτιθεῖσαν, οἱ έν
Νέα Υόρκη κατοικοῦντες ξένοι ἀνέρχονται εἰς τοὺς ἐπομέ-
νους ἀριθμούς.
Ἰσραηλίται ρῶσοι 1,000,000, Ἴταλοὶ 500,000, Οὐγγροὶ
150,000, Ἀυστριακοὶ 100,000, Γερμανοὶ 150,000, Πολωνοὶ
60,000, Ἑλλήνες 50,000, Σλαῦοὶ 40,000, Γάλλοι 15,000,
Ἰσπανοὶ 12,000, Σίνοι 10,000, ήτοι έν ὅλῳ 2,087,000 ξένοι.
Ἀληθὴς ἡ Νέα Υόρκη εἶνε ὀνόματι μόνον ἀμερικανικὴ πό-
λις, καθ' ὅσον τὰ 87 ὁ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς εἶνε ξένοι.
Ἐνταῦθα μάλιστα ὁ ἀμερικανικὸς πληθυσμὸς τῆς μεγίστης
τῶν πόλεων τοῦ δυτικοῦ ἡμισφαιρίου ἀναλογεῖ πρὸς 3 ὁ 1.

Οἱ θαλάσσιοι κολοσσοὶ

Ἐπίσημος ἀμίλλα ήρξαστο πρὸ ἐτῶν μεταξὺ Ἀγγλῶν καὶ
Γερμανῶν ὡς πρὸς τὴν ναυπηγίαν πελορίων καὶ ταχυτάτων
σκαφῶν πρὸς διάπλουν τῶν ὠκεανῶν.

Τὸ 1903 οἱ Γερμανοὶ ἐναυπήγησαν τὸ Deutschland,
δι' οὗ ὁ εἰς Νέα Υόρκην διάπλους ἐτελειετὶ ἐντὸς 5 ἡμε-
ρῶν καὶ 12 ὥρων. Τὸ 1906 ὁ Kaiser Wilhelm εἰς 5
ἡμέρας καὶ 8 ὥρας. Τὸ 1907 οἱ Ἀγγλοὶ κατεσκεύασαν τὴν
«Λουσιτανίαν», ήτις ἐτελεεῖ τὸν αὐτὸν διάπλουν εἰς 4 ἡμέρας
καὶ 20 ὥρας. Τὸ 1908 τὸ γερμανικὸν Kronprinz -
Wilhelm εἰς 4 ἡμέρας καὶ 15 ὥρας. Τὸ ἐπίον ἔτος τὸ
ἀγγλικὸν «Μαυριτανία» ἐτετελεεῖ τὸν διάπλουν τοῦ ὠκεανοῦ
κατὰ 22 λεπτὰ τάχιον.

Τὰ ἀγγλικά «Ολυμπικός» καὶ «Τιτανικός», ὁ πρὸ τίνος
τραγικῶς βυθισθεῖς εἰς τὸ ἀπύθμενον βάθος τοῦ ὠκεανοῦ,
ἐπέδειξαν τὰς μέχρι τοῦδε συντελεσθείσας μεγίστας πρὸδοσ
ὡς πρὸς τὸ ἄκρον ἄνετον. Οἱ δὲ γερμανοὶ, συναγωνιζόμενοι,
ναυπηγοῦσιν ἑτέρον θαλάσιον κολοσσόν, ὅστις θὰ περιλαμβά-
νῃ 4,500 ἐπιβάτας. Ταυτοχρόνως ὁμοῦ ἡ ἀγγλικὴ ἐταιρεία
Ουόκστ Στάρ Λάιν, εἰς ἣν ἄνηκεν ὁ «Τιτανικός», ναυπήγεῖ
ἑτεῖ μείζονα, πολυτελέστερον καὶ ἀνετίωτερον κολοσσόν, ὅστις
θὰ ὀνομασθῆ «Γιγαντικός».

Ό «Γιγαντικός» θὰ ἔχει μήκος 333 μέτρων, ἐκτόπισιν
70,000 τόννων, θὰ στοιχίσῃ δὲ 50 ἑκατομῦρια φράγκων.

Ὡς πρὸς τὰς δαπάνας πρὸς διάπλουν τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τὴν
ἐπιστροφήν τῶν κοιούτων θαλασσίων κολοσσῶν, αὐταὶ ἀνέρ-
χονται εἰς 449,750 φράγκα αἱ δὲ εἰσπράξεις έν γένει εἰς
783,750 φράγκα. Συνεπῶς τὸ κέρδος ἐνὸς διάπλου μετ' ἐπι-
τροπῆς ἀνέρχεται εἰς 334,000 φράγκων.

Τέλος εἰς θαλάσιον γίγαντα, ὡς ὁ «Τιτανικός», ἀπαιτοῦν-
ται δι' ἑνα διάπλουν αἱ ἐξῆς προμήθειαι, 30,000 χιλιόγραμ-
μα νωποῦ κρέατος, 35,100 νωπῶν ὠνῶν, 12,500 χιλιόγρ. ὀσνί-
θων, 40,000 γεωμήλων, 7,000 λίτρα γάλακτος, 1,200 λί-
τρα ἀφρογάλακτος, (κρέμας) 5,000 χιλιόγρ. σακχάρους, 250
βυτία ἀλεύρων, 10,000 χιλιόγρ. ὀσπρίων, 12,000 φιάλαι με-
ταλλικῶν ὑδάτων, 15,000 φιάλαι ἔλαιου, 10,000 φιάλαι οἴνου,

7,000 πιτηρίων, 25,000 ἀργυρομάτων, 5,000 μαχαίριων,
καὶ 6,000 παροφίων, πινακίων κτλ.

Τοιοῦτο πελώριον πλοῖον ήτο ἰδεώδες εἰς τοὺς δυσσεκατομ-
μιουρούχους Ἀμερικανούς, οἵτινες κατελαμβάνον ἰδιαίτερα δια-
μρίσματα έν ὅλῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ εὐμαρείᾳ, δαπανῶν-
τες ἐπὶ τούτῳ τὸ ποσόν 22 χιλιάδων φράγκων δι' έν ταξεί-
διον ὀλίγου περισσότερον τῶν τεσσάρων ἡμερῶν.

Ἄριθ. 14.538.

Περίληψις
προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Τὴν εἰκοστὴν τετάρτην (24) Ἰουνίου τοῦ
έτους 1912, ἡμέραν Κυριακὴν, έν τῇ κωμο-
πόλει Παροικίας πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Πάρου
καὶ ἐξώθῃ τοῦ Ἱεροῦ Νκοῦ τῶν Ταξιαρχῶν,
τόπου συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν, καὶ ἐνώ-
πιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγ-
κίσκου Π. Σαρρῆ, ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ
μου καὶ συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 124 τῆς
δεκάτης ὁγδότης Μαῖου ἐνεστῶτος έτους προ-
γράμματος δηλοποιήσεως ήμέρας πλειστηρια-
σμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν έν Σύρῳ
Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Ἰ. Μαλαγαρῆ, πλει-
στηριασθήσεται ἀναγκαστικῶς, ἐπισπεύδοντας
τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ Ἀποστόλου Ἰ. Νι-
κηφόρου κρεοπώλου, κατοικοῦ Παροικίας τῆς
Πάρου ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 115 τῆς δεκά-
της Μαῖου ἐνεστῶτος έτους ἐκθέσεως ἀναγκα-
στικῆς κατασχέσεως τοῦ ἰδίου δικαστικοῦ κλη-
τῆρος κατασχεθεῖσα οἰκία τῆς ὀφειλέτιδος
Ἐλένης συζύγου Φραγκίσκου Κάπαρη οἰκοδε-
σποίνης κατοικοῦ Παροικίας τῆς Πάρου, συγ-
κειμένη ἐκ μιᾶς αἰθούσης, τριῶν δωματίων τοῦ
ὑπνου, μιᾶς εἰσόδου ἐστιατορίου (τραπεζαρίας)
καὶ μαγειρείου ἀνωγαιῶν μετὰ δύο ἐξωστῶν
καὶ κλιμάκων καὶ ἐνὸς ἀποχωρητηρίου, ἐνὸς
μικροῦ κάτωθι τῆς ἀνωτέρω οἰκίας ἡνωμένου καὶ
συνεχομένου μετ' αὐτῆς κηπαρίου, ἐκτάσεως τού-
του τεσσαράκοντα περίπου τετραγωνικῶν Γαλλι-
κῶν μέτρων, περιέχοντος δεξαμενῆν, ἀναδενδρά-
δασταφυλῆς, φρέαρ, ληνὸν μεθ' ὑποληνίου, διά-
φορα δένδρα καὶ ἄνθη, ἐνὸς σταύλου ἄστέγου
συνεχομένου μετὰ τοῦ κηπαρίου, μεθ' ἐνὸς ὀρ-
νιθῶνος, ἐνὸς μαγαζεῖου κάτωθι τῆς ἀνωτέρω
οἰκίας καὶ συνεχομένου μετὰ τοῦ κηπαρίου,
συγκεκριμένου ἐκ δύο διαμερισμάτων καὶ ἐνὸς
ἐτέρου μαγαζεῖου συγκεκριμένου ἐκ τριῶν δια-
μερισμάτων, κειμένη ἡ οἰκία αὕτη κατὰ τὴν
συνοικίαν «Χάλρα» τῆς κωμοπόλεως Παροι-
κίας τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Πάρου, ἐκτι-
μηθεῖσα ἀντὶ δρχμῶν τριῶν χιλιάδων (3,000)
καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἐπισπεύδων πιστωτῆς
προσέφερεν ὡς πρώτην προσφορὰν τὸ ἡμισυ τῆς
ἐκτιμῆσεως.

Δικιοῦται δὲ ὁ ἐπισπεύδων πιστωτῆς λαμ-
βάνειν έν ὅλῳ δρχμῶς χιλίας τριάκοντα ἐπτὰ
καὶ λεπτὰ δέκα πέντε (1,037,15/10), ἐντό-
κως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέ-
χρι ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ ἄπαντα τὰ ἐξόδα
ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστη-
ριασμὸς ἀρχόμενος τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ με-
σημβρίας θέλει λήξῃ τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημ-
βρίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τρία λεπτὰ
τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, δι-
δομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Ὁ τε-
λευταῖος ὑπερθεματιστῆς ὀφείλει ἀμέσως μετὰ
τὴν κατακύρωσιν νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστη-
ριασμῶ εἰς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον ταμεῖον καὶ
μοὶ παραδώσῃ τὸ οἰκεῖον γραμματίον, ἄλλως
ἐνεγορηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη έν Παροικία τῆς Πα-
ρου, σήμερον τῇ εἰκοστῇ ὁγδῷ (28ῃ) τοῦ μη-
νὸς Μαῖου, τοῦ χιλιεστοῦ ἐνεκοσιστοῦ δωδε-
κάτου (1912) έτους, ἡμέρα Δευτέρα έν τῷ
κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἄγιοι Ἀνάστροφιοι», οἰ-
κίᾳ τῆς συζύγου μου Ἐλένης Φ. Σαρρῆ, κει-
μένῳ δημοσίῳ γραφεῖῳ μου, καὶ ὑπογράφεται
πρὸ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου, καὶ
ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.

Ἄκριθῆς ἀντίγραφο. Ἐν Πάρῳ αὐθημέρον.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.

Ἄριθ. 15729.

Περίληψις
Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τοῖς έν Σύρῳ πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ
τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου δικαστικὸς κλητῆρ

Ἀναγνώστης / Τσιριγώτης, δηλοποιεῖ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 840 ε. ε. Προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ὅτι τὴν δεκάτην Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας, ἐκτίθενται ἐνώπιόν μου εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἕξ ὅτι τοῦ ἐν Πλάκα πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Μήλου κληρονομοῦ τοῦ Ἰωάννου Π. Καραμπίτσου, συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν, τὰ ἐξῆς κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἑμμανουὴλ Μ. Κομποῦ ἦτοι 1) εἰς ἀγρὸς ἡμισεῖς ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Τουρκοποταμὸν, ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς πεντακοσίας. 2) ἕτερος ἀγρὸς μίαις ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Κατήφορα με κληματα τινὰ ἀμπέλου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς ἐκατὸν πενήκοντα. 3) ἀγροὶ συνεχόμενοι ἐκτάσεως εἴκοσι περίπου ζευγαριῶν ἐμπεριέχοντες δύο οἰκίσκους ὑδροδεχόμενὴν δύο σπήλαια ἐξ μάνδρας κλοκακρινᾶς μίαν συκὴν μετὰ συνεχόμενων βουκατόπων, ὅσας ἐκτάσεως εἶναι κείμενοι κατὰ τὴν θέσιν Καπροτέση ἢ Κριτζιώτου, τῆς αὐτῆς περιφερείας Δήμου Μήλου ἐκτιμηθέντες διὰ δραχμὰς χιλίας 4) μίαν ἀμπέλου δένκ ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κείμενη κατὰ τὴν θέσιν Κάμπον τοῦ αὐτοῦ Δήμου Μήλου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς ἐκατὸν καὶ 5) μίαν ἐσθλίαν οἰκίαν ἐκ τεσσάρων διαιρέσεων με αὐτὴν ὑδροδεχόμενὴν χασούζαν καὶ Στεγάδην κείμενη ἐν τῷ χωρίῳ Τοιοδασπλῶ Δήμου Μήλου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς διακοσίας. Τὰ κτήματα ταῦτα κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 836 ε. ε. κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀναγνώστου Τσιριγώτου παρὰγγεῖλα τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως Νικολέτας Ἰω. Βήρου ἢ Ζερβῆνος πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐννεακοσίων τεσσαράκοντα δύο τόκων καὶ ἐξόδων κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρώτη προσφορά ἀπὸ μέρους τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τὸ ἡμισυ τῆς δι' ἕκαστον κτήμα, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, γενόμενης ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ κατακυρώσις γενήσεται κατὰ τὸ άρθρον 974 Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐγένετο ἐν Μήλῳ 10 Μαΐου 1912.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ ὑπάλληλος

Συμβολαιογράφος Μήλου

Ἰω. Νοδρόκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφο. Ἐν Μήλῳ αὐθημέραν.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Ἰω. Νοδρόκης

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἐφηρομοσμένη ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ, τῇ Τέχνῃ καὶ τῷ Ἐμπορίῳ.

Περὶ Σαπωνοποιίας

ἦτοι

Περὶ Βιομηχανικῆς κατασκευῆς τῶν Σαπῶνων

ὑπὸ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Διδάκτορας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καθηγητοῦ ἐν τῇ ἐνταθα Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 70 φύλλου).

Ἀλλὰ τί εἶνε αὐτὰ τὰ πράγματα Στεαρίνης Μαργαρίνης Γλυκερίνης Ἐλαϊκῶν ὀξῶν κ.λ.π. περὶ ὧν ὁμιλήσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον; Ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμοῦμεν οὐδεμίαν περὶ οὐδενὶ τῶν τιμῶντων ἡμᾶς ἀναγνωστῶν νὰ ἀφίσωμεν ἀπορίαν διὰ τοῦτο οἱ μὴ ἀδικροῦντες νὰ μάθωσι σχετικᾶ περὶ τῶν σωμάτων ἃς ἔχουσι τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μᾶς ἐπιτρέψωσι νὰ γράψωμεν τινὰ καὶ περὶ τῶν σωμάτων τούτων διὰ τοῦ ἐπιθυμοῦντας πλήρη τὴν περὶ Σαπωνοποιίας ἐργασίαν ἡμῶν ταύτην.

Στεαρίνη καὶ ἐξαγωγή αὐτῆς.

Ἡ Στεαρίνη ἢ Στεαρτίνη, ἐπιστημονικώτερον Τριστάρτην, εἶνε τὸ κυριώτερον συστατικὸν παντὸς ζῳικοῦ λίπους. Εἶνε χημικὴ ἑνώσις τοῦ Στεατικοῦ ὀξέος μετὰ Γλυκερίνης διὸ κακῶς φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα: Στεατικὸν ὀξῶ. Ἐν καθαρᾷ καταστάσει εἶνε σῶμα στερεὸν ἐν τῇ συνήθει θερμοκρασίᾳ, λευκόν, ἄοσμον καὶ ἄνευ γεύσεως, ἀπλήρῃ τὴν ἀρὴν, ἀδιάλυτον εἰς τὸ ὕδωρ καὶ διαλυτὸν εἰς τὸν γνωστὸν αἰθέρα.

Ἡ Στεαρίνη ἐξάγεται κυρίως ἐκ τῶν μνησθέντων ζῳικῶν στεατῶν.

Πρὸς τοῦτο τὰ διάφορα στεατὰ καθαρῶς

τα ἀπὸ τῶν τυχόν προσφουμένων αἱμάτων σαρκωδῶν μερῶν κ. λ. καὶ καλῶς πλυθέντα, τίθενται ἐντὸς λέβητος· μετὰ τὴν τῆξιν διηθονται ἐπικνηλημένως τῇ βοτταίᾳ ὑδάσματος· κατεργάζονται ἀκολούθως δι' αἰθέρος, καὶ πιεζόμενα ἰσχυρῶς μετὰ τὴν τῆξιν ἀποβάλλουσι τὴν ἐν ὑγρᾷ καταστάσει παραμαρτούσας Ἐλαΐνην, Μαργαρίνην κ. λ. Τέλος δὲ ἡ ὑποληφθεῖσα στερεὰ Στεαρτίνη διαλυομένη ἐντὸς θερμοῦ αἰθέρος ἀποβάλλεται κατὰ τὴν ψύξιν χημικῶς καθαρὰ ὑπὸ μορφῆν λευκῶν λεπίδων στιλπνῶν.

Μαργαρίνη καὶ ἐξαγωγή αὐτῆς.

Ἡ Μαργαρίνη, ἢ Τοιμαργαρίνη, ἀφθονεῖ ἐξ ἀσφύτως ἐντὸς τῶν λιπῶν ἐξ ὧν καὶ ἐξάγεται. Ἐν χημικῶς καθαρᾷ καταστάσει παρουσιάζεται ὑπὸ μορφῆν λεπτῶν στιλπνῶν φυλλιδίων. Ἡ Μαργαρίνη λαμβάνεται, εἴτε ὡς δευτερεῦον προϊόν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῆς Ἐλαΐνης ἐκ τοῦ ἐλαίου τῶν ἐλαίων, εἴτε ἐκ τοῦ, ὡς ἀνωτέρω, ἀπομειναντος στερεοῦ ὑπολειμματος τοῦ περιέχοντος τὴν Στεαρτίνην, δυναμένη νὰ χωρισθῇ ταύτης διὰ θερμοῦ οἰνοπνεύματος. Χρησις ἐκτεταταμένη τῆς Μαργαρίνης γίνεται εἴτε πρὸς νοθεῖαν τοῦ βουτύρου εἴτε καὶ πρὸς ἀποκλειστικὴν παρασκευὴν τεχνητοῦ βουτύρου ἢ βουτύρου διὰ Μαργαρίνης, οὐτινος, ὡς τροφίμου, γίνεται μεγάλη χρῆσις καὶ ἐν τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν, ἐν γνώσει ἕρκως. Δὲν θεωροῦμεν δ' ἐνταῦθα ἄσκοπον, τοῦ λόγου τυχόντος, ν' ἀναφέρωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ τινὰ περὶ τῆς παρασκευῆς τοῦ τεχνητοῦ βουτύρου ἢ κοινῶς Μαργαρίνης καλούμενου.

Τεχνητὸν βούτυρον (Μαργαρίνη).

Πρῶτος κατασκευάσας τεχνητὸν βούτυρον, ἐν ἔτει 1872, εἶνε ὁ Γάλλος χημικὸς Mège-Mouries. Κατὰ τοῦτον λαμβάνεται στεαρτὸς, ὑπερ. καθαρῶς προηγουμένως, ὑποβάλλεται εἰς τῆξιν (λυώσιμος). Τὸ τῆγμα μίγνυται μετὰ κοινῆς Σόδας καὶ μαγειρικοῦ ἔλατος μετὰ τινὲς χρόνον δὲ μετγγίξεται πρὸς ἐντελεστέρην καθαρίαν. Εἴτα μετὰ τὴν ψύξιν, ὑποβληθὲν εἰς πίεσιν, ἀποβάλλει τὴν πρωτίστως στερεοποιουμένην Στεαρτίνην τὸ δὲ ὑποληφθὲν ὑγρὸν μίγνυται μετὰ γάλακτος (ἐν ἀναλογία τοῦ ἡμίσσεως βάρους), ταχυίων μαστῶν ἀγελάδων, καὶ στομάχων μικρῶν θηλα-

στικῶν ζῳῶν, ἀνακινεῖται τὸ ὅλον καλῶς πρὸς τελείαν μῖξιν καὶ προστίθεται, χάριν συντηρήσεως, ποσότης τις Σόδας κοινῆς καὶ χρωστικῆ οὐσίας, ὅπως προσδῶση αὐτῷ τὴν τοῦ βουτύρου οὐσίαν, ὅπως προσδῶση αὐτῷ τὴν τοῦ βουτύρου οὐσίαν, ὅπως προσδῶση αὐτῷ τὴν τοῦ βουτύρου οὐσίαν, ὅπως προσδῶση αὐτῷ τὴν τοῦ βουτύρου οὐσίαν. Ὡς τοιαύτη, δὲ χρωστικὴ οὐσία χρησι-μοποιεῖται ἡ ἐξαγομμένη ἐκ τῶν σπόρων θάμνου μοποιεῖται ἡ ἐξαγομμένη εἰς τὴν οἰογενετίνος (rocouyer), ὑπαγομένου εἰς τὴν οἰογενετίνος (rocouyer), ὑπαγομένου εἰς τὴν οἰογενετίνος (rocouyer), ὑπαγομένου εἰς τὴν οἰογενετίνος (rocouyer). Μετὰ νέον ἀνάδευσιν τὸ μίγμα γαλακτοποιεῖται, σχηματίζον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας εἶδος κρέμας· ταύτην ἀποχωρίζουσιν ἐκ τοῦ ὅλου, ζυμοῦσι καλῶς καὶ πλύνουσιν ἐπιμελῶς δι' ὕδατος καθαρῶ. Τὸ οὕτως ἐπιτευχθὲν τεχνητὸν βούτυρον, παρίσταται ὡς φύραμα ὁμογενὲς τὴν σύστασιν, μορφῆς ὁμοίας σχεδὸν τῆς τοῦ ἀγνοῦ βουτύρου. (ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κυρίου Ἀρτεμίου Χρ. Θεοδωρίδου ἀσφαλίζονται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς αἱ εἰς τὸ ἄριον κληρούμενα Λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 18)1 Ἰουλίου 1912 καθ' ἣν κληρωθήσονται 2417 Λαχειοφόροι εἰς τὸ ἄριον.

ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ - ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν Ἐδωδιμωπολεῖον τοῦ κ. Σίμου Ἀλαφούζου εὐρίσκονται ἐκτὸς ὄλων τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ τὸ πεφνημισμένον ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ τοῦ ἐν Νάξῳ ἐργοστασίου τοῦ κ. Βαλλυνοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπεῖαν ἔχει ἀναλάβη. Ἐπίσης ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται εἰς μεγάλῃν ποσότητα ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΑΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:** Ἐν Παιονίᾳ, Πάτραις, Καλάμεις, Τριπόλει, Σύρω, Βόλω, Λαρίσση, Καρδίτση καὶ Ἀργίω.
- ΕΝ ΚΡΗΤῃ:** Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.
- ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ:** Ἐν Κωνσταντινουπόλει (ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῆ, μετὰ παρρησίας ἐν Σταμποῦλ), Ἀμισῷ, Πάρρῳ, Τραπεζοῦντι, Κερκσοῦντι, Σμύρνῃ, Χίῳ, Μερσίνῃ, Ἀδανοῖς, Ταρσῷ, Θεσσαλονικῇ, Σέρραϊς, Καβάλα, Ἐλβή καὶ Ἰωαννίνδαις.
- ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ:** Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παρρησίας ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan) Κέρρω (μετὰ παρρησίας ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαχάζι, Μανσουρά, Mit-Gamr, Tantah, Beni,-Souef.
- ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ:** (No 22 Fenchurch Street,) **ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓῳ:** Domhof, Mönckebergstrasse 18, **ΕΝ ΛΕΜΒΟΣῳ:** (Κύπρου), **ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ-ΒΑΘΕΟΣ:** (Σάμου), **ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ:** καὶ **ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ-ΣΟΥΔΑΝ:** (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ Πρόεδρος, **ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ** Ἀντιπρόεδρος, **Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ,** **ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ,** **Ε. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ,** **ΒΑΡΩΝΟΣ** δὲ **ΝΕΦΑΙΖ,** **ΕΥΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ,** **ΕΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ,** **Α. ΖΑΡΙΦΗΣ,** **ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ** δὲ **ΡΕΒΕΡΣῳ,** **Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ,** **ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΛΒΑΓΟΣ,** **Δ. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ,** **ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ,** **Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ**

Γενικὸς Διευθυντὴς **ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ**

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «**Ἀθηνναϊκὴν** Athénocléa»

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἦτοι Πραξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματικῶν καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγραφῶν καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπραχθεῖς ρηκτοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς· ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ· ἀνοίγει τρέχοντα ἡ)σμούς ἡγγυημένους, δέχεται κατθέσεις χρεωγραφῶν πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικιωμάτων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται κατθέσεις εἰς Τραπεζογραμμὰτις, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ἄλλοις ἔσοταις, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς.

Αἱ εἰς χρυσὸν κατθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς δὲ νόμισμα ἐνηρηγήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἴκοντων ἰσχυρῶν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ταμειυτήριον μεῖς ἰδιαιτέρων ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.